

Glasilo „Slovenskega čebelarskega društva“
za Kranjsko, Štajersko, Koroško in Primorsko s sedežem v Ljubljani.

Urejuje **Frančišek Rojina.**

Izhaja 5. dan vsakega mesca in se pošilja udom brezplačno.

Vsebina: Naznanila osrednjega društva. — Iz spodnještajerskega čebelarskega društva. — I. N. Babnik: Čebelarjevo leto. Maj. — Iv. Jurančič: Prijazna beseda poklicanin. — A. Žnideršič: Trgovina s čebelami. — Pran Lakmayer: Inserati naših čebelarskih trgovcev. — Jak. Virient: Pri izkušenem čebelarju. — Dopisi. — Raznoterosti — Avgust Bukovic: Poročilo o občnem zboru »Slov. osrednjega čebelarskega društva« v Ljubljani. — Listnica uredništva. — Mala naznanila.

Naznanila osrednjega društva.

Še enkrat prosimo podružnice, da izterjajo prve tri številke letošnjega „Čebelarja“ od takih lanskkih članov, ki doslej še niso plačali udnine za letos. Našemu vabilu v 4. številki „Čebelarja“ se je odzvala samo podružnica v Kranju, a druge so ga popolnoma prezrle. „Čebelar“ se ne bo ponatisnil, ker nismo voljni podpirati brezbriznosti nekaterih podružnic. Za nas so prve tri številke vredne 2 K. Samo to se naj pomisli in — kaj stori v tej zadevi.

Koliko društvenih steklenic za med bodo rabile posamezne podružnice vsako leto za svoje člane, naj se naznani osrednjemu društvu v Ljubljani, ki namerava steklenice založiti. Tudi direktni člani naj nam naznanijo letno potrebsčino, da nam bo mogoče preskrbeti pravo množino blaga. Naznanila naj se pošljejo najkasneje do 31. majnika. Če se ne oglasi zadostno število odjemalcev, ne bomo založili steklenic.

Podružnici sta se ustanovili:

Na Raki pri Krškem. Pristopilo jej je 19 čebelarjev. V odbor so bili izvoljeni gg.: Alojzij Humek predsednikom, Fran Drnovšek tajnikom, Matevž Vizlar blagajnikom in Anton Janc odbornikom.

V Toplicah na Dolenjskem. Pristopilo je 30 članov. V odbor so bili izvoljeni gg.: Davorin Matko predsednikom, Ivan Bilec tajnikom, Sitar Ignacij blagajnikom, Franc Zamida, Matija Blatnik in Fran Dular odbornikom.

Čebelarški shodi na Krnjskem:

Dne 6. maja v Št. Jerneju na Dolenjskem, ob 3. uri popoldne v gostivni g. župana Poljanca.

Dne 20. maja podružnica v Gorjah, ob 3. uri popoldne v cerkveni dvorani.

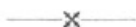
Predaval bode nadučitelj M. Humek iz Bohinjske Bistrice.

Dne 27. maja podružnica na Bohinjski Beli, ob 3. uri popoldne v starem šolskem poslopju.

Predaval bode nadučitelj M. Humek iz Bohinjske Bistrice.

Koncem mesca junija bo v Ilirski Bistrici pri vzornem ulnjaku društvenega podpredsednika g. Antona Žnideršiča velik čebelarški shod, ki bo trajal ves dan. Shod bo bržkone na dan Sv. Petra in Pavla. Predavali bodo naši najboljši čebelarji. Ker je čebelarstvo g. Žnideršiča vredno, da si ga vsak čebelar ogleda, bo udeležba gotovo velikanska. Tisti dan kdor more na shod, zlasti člani borovniške, vrhniške, logaške in žirovske podružnice.

Tajništvo.

Iz spodnještajerskega čebelarskega društva.

A. S h o d i :

Dne 13. maja pri Mali Nedelji, ob 3. uri popoldne.

Dne 20. maja pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, ob 3. uri popoldne pri župnikovem čebelnjaku.

Dne 27. maja v Čadramu, ob 2. uri popoldne pri šolskem čebelnjaku.

Vabi se k obilni udeležbi!

B. R a z s t a v a.

Čebelarji, ki nameravajo v Ljubnem na Zgornjem Štajerskem kaj razstaviti, naj to naznanijo gotovo do 15. maja podpisanemu, ki bo takoj skupno naznanil imena razstavljalcev v svrhu določitve naznanilnih pol.

Razstava bo od 11. do 15. avgusta; glede vožnje za razstavo odmenjenih predmetov dovoljujejo železniška vodstva znižano ceno. Nenavadno se pokaže pri tej razstavi ugodnost glede prostornine razstavljenih predmetov. Zunaj na prostem, kjer se postavljajo čebele in čebelnjaki, je prostornine prosto. Tudi v notranjih prostorih ima vsak razstavljač 1 m² brezplačno; le ako rabi več prostora, plača za vsak nadaljni m² 6 K.

Naznanilne pole se bodo morale najdalje do konca junija izpolnjene vposlati razstavnemu odboru ter pridjati znesek 3 K 60 h kot temeljno

pristojbino. Za ta znesek dobi razstavljaivec razne legitimacije, katere ga opravičijo k udeležbi razstave, k vsakokratnem prostem vstopu, k predavanjem in sploh k vsem prireditvam te slavnosti.

Porabimo torej to ugodno priliko! Tisti pa, ki si mislijo samo ogledati razstavo, se bomo en dan pred razstavo zbrali in sicer v Mariboru ter se bomo od tod skupno peljali, tako da pridemo zvečer v Ljubno. Ura, oziroma vlak se bo še določil.

Iv. Jurančič.

Čebelarjevo leto.

Maj.

I. N. Babnik.

Maj, ti spremeniš zemljo v bajnokrasni cvet,
Ljubi te čebelar, čebela in — poet.*)

V najlepšem času leta smo. Maj! Beseda, ki nam polni dušo in srce z nenavadnim veseljem. Ne moremo ostati hladni napram tej razkošni lepoti. Vsepovsod razsipa svoj čar po pomlajeni zemlji krasni maj.

Če sediš, draga čebelarjeva ženka ali brhka hčerka, v vrtu na klopici pod črešnjo, jablano ali hruško, ki jo obletavajo čebelice, in zapiha veter — cefir, pada v tvoje naročje cvetje, da je videti, kakor bi se vsipal sneg in te okrasil s temi biseri. Kaj ne, da se veseliš, ko srkajo tvoja pljuča čisti zrak, in se vtopi tvoje oko v dobrodejno zelenje!

Maj ugaja razun čebelarjem tudi pesnikom. Če prebiraš leposlovne liste, našel boš polno maju posvečenih pesmi. Zadnje dve leti je bil maj vedno deževen, in je nam in pesnikom pokvaril veselje. Razložek je le ta, da je za nas vsak deževen dan za vedno izgubljen, pesniki pa svoje umotvore lahko ohranijo v zalogi za prihodnje leto . . .

V maju se čebele vrlo razvijajo, saj jim je pogrnjena polna miza. Sedaj se prične intenzivno delo v čebelnjaku, in skrbeti moramo za potrebno, da bomo ob času rojenja imeli vse pri roki. Čebele se pripravljajo tega mesca k rojenju, in nadejam se, da bomo precej rojev ujeli do konca maja. Saj pa tudi nudi narava čebelam cvetja v obilici, reči smemo, da jim je nasuto različno cvetje. Gledati moramo, da imajo čebele vališče spredaj, kar ima za razvoj čebel velik pomen. Če imajo čebele, iz kateregakoli vzroka vališče zadaj, se ne opomorejo tako hitro, kakor če ga imajo spredaj. Zatorej moramo pri reviziji vališča spredaj tako razdeliti, da obesimo satnike po vrsti, kakor so bili prej. Spredaj odvzete satnike obesimo za vališče, in sicer tiste, ki imajo obnožino. S tem naprej pomaknjenim vališčem dosežemo, da dragoceno, svežo obnožino nanosijo povsod okoli vališča in jo imajo pri razširjavi vališča v bližini ter mladino najhitreje dobro oskrbe.

Maj ima večinoma še mrzle noči, in tudi podnevi brije dostikrat burja, zatorej ta mesec še ne smemo odstraniti gorke odeje, akoravno bi radi osnažili čebelnjake.

*) Če je lep! — Op. ured.

Če je maj ugoden, imamo priliko dobiti obilo lepih satnikov, če jih o pravem času in v pravi kraj obesimo. Najbolje nam služi umetno satovje, ako si ga napravimo sami iz čistega, doma pridobljenega voska z Rietschejevo stiskalnico, ki je dosedaj najboljša izmed vseh izdelkov te vrste.

Ako je solnčno in južno vreme, izdelajo se dve ali tri umetne stene v par dneh. Stene denemo pred in za vališče. V sredino vališča ne obešajmo umetnih sten, ker smejo storiti to le najboljši čebelarški veščaki.

Kdor hoče dobiti veliko izdelanih satnikov, naj da vsem rojem umetno satovje. Na ta način si nabavimo večjo zalogo lepega in pravilno izdelanega satovja. Starejše satovje vrežimo v satnike za medišče, ker čebele tu ne izdelujejo rade satovja. Čebele gredo veliko raje v medišče z že rabljenim satovjem in pri točenju medu se satovje ne polomi.

Če bodo čebele preveč rojile, svetujem manjše roje združevati, ker bi majhni roji ne nanosili zadostne medene zaloge za črez zimo, in bi nam bili le v kvar in neprijetnost.

V slabih dneh maja pokladajmo rojem in izrojencem med; ohranimo si stem marsikatero ljudstvo v dobrem stanju. Čebele so hvaležne, ne porabijo več kakor potrebujejo, zatorej ne štedimo z medom v takih prilikah!

Kdor čebelari s premakljivim satovjem, naj gleda, kakor je bilo v „Čebelarju“ že opetovano opisano, na to, da bo natančno opremil panji s s satniki, ker le pravilno delo bo čebelarju v veselje in dobiček. Našim očancem na deželi, ki nimajo veliko časa za čebele, priporočam čebelariti v kranjskih panjih, ti povzročajo najmanj truda in stroškov. Priporočal bi jim roje vsipati le v dobro ohranjene panje in da bi izdelovali nove enake velikosti z vže v čebelnjaku se nahajajočimi.

Veše so velk sovražnik čebel. Zatirajmo te škodljivce kolikor mogoče, da nam ne uničijo kako slabejše ljudstvo in da nam ne izpremene dobro, lepo satovje v nerabne, grde ostanke. V panjih mora biti snažno, vsako mel moramo takoj izpod satnikov postrgati, da stem vzamemo hrano večni zalegi.

Kdor ima shranjeno satovje za poznejšo porabo, ga mora vsaj vsakih 14 dni zažveplati, ker bi se drugače naselila veša in pokvarila vso zalogo. Zgodilo se mi je, da sem pozabil v nekem panju satovje in ko sem slučajno na to prišel, bilo je vse uničeno, in še panj sem težko očistil neprijetnega duha in nesnage.

— x —

Prijazna beseda poklicanim.

Predragi tovariši čebelarji! Nedavno smo se veselili lepega in vsekako dovoljnega napredka in procvita slovenskega čebelarstva. Izjavil je namreč g. urednik, da smo dosegli, oziroma prekoračili v naši organizaciji število 1000. Saj imamo vzrok veseliti se nad tem dogodkom, ko še do danes — kolikor je meni znano — nobeno „rajnih“ slovenskih čebelarskih društev ni doseglo niti približno tega števila. Ako še nadalje pomislimo, da je bilo pred dvema letoma vseh čebelarjev v okrilju „Slov. Čebelarja“ 366, ob koncu preteklega

leta pa samo nas Štajercev približno toliko, potem nam mora to dajati novega poguma; zlasti pa dokazuje to, da je čebelarska organizacija res potrebna stvar. V toliko splošno, v naslednjem pa dovolite par besedic, ki zadevajo samo štajerske razmere.

Dragi moji! Stem, da smo društvo ustanovili, nismo še storili dovolj, niti si ne moremo prisvajati posebnih zaslug. Ali si moremo misliti vrtnarja, ki bi seme samo usejal, potem ga pa prepustil usodi; kje bi iskal uspeha, kako bi uspevala dotična rastlina?

Že prvo in drugo leto našega obstanka se je od strani osrednjega odbora določilo, naj podružnice občne zборе sklenejo do božiča ter do tega časa vpošljejo poročila; kajti čas od božiča do novega leta je, kakor se je dosedaj pokazalo, najprimernejši za občni zbor našega društva. Ako bi namreč hoteli, da bi vse šlo gladko izpod rok, moral bi naš osrednji odbor v prvih tednih po novem letu „kranjskemu osrednjemu čebelarskemu društvu“ že naznaniti vse stare člane, da se potem v Ljubljani zamore določiti vsaj približno, v kolikem številu se naj „Čebelar“ izdaja. In to je in ostane neizogibna potreba! Pri dosedanem delovanju pa, dragi moji, kaj naj porečemo? Poročilo o letnem delovanju in stanju je vendar tako važna točka, da se noben občni zbor nikdar brez tega pravilno ne more vršiti. Kaj pa o našem poročilu? Tajnik ga niti ni mogel podati! Večina podružnic še dotlej niti ni zborovala; poročila so pravočasno vposlale samo tri podružnice, za nekatere pa še danes ne vemo, ali so občni zbor že opravile ali ne. Dragi moji, to ni več uradovanje! Prosim pa, ne sprejemajte tega kot golo predbacivanje; pomislimo samo, da je vsako društvo ali skupina podobna verigi, kjer mora jeden člen za drugega trdno držati in svojo nalogo izpolniti, ako se noče veriga pretrgati. Podružnice bi morale točno storiti vse napram osrednjemu društvu, to pa je zopet dolžno vse pogoje natančno izpolniti „Kranjskemu osrednjemu čebelarskemu društvu“, ako hočemo od poslednjega točno in redno zahtevati čebelarski list.

Gotovo mi kdo oporeče: „Kako pa ravno ti prideš do tega, da se pritožuješ?“ Prav lahko, zakaj ker pridem z društveniki največ v dotiko, se tudi ravno meni o raznih neljubih posledicah takih neredov in pomanjkljivosti pritožujejo. Vse naj bi jaz odgovarjal, vse popravljaj! Še celo naši politični in gospodarski časniki so se mi pritožili, češ, da jih preziramo, ko jim poročila o občnem zboru in našem delovanju ne privoščimo.

Čast pa tistim, ki svoje dolžnosti dobro in vestno izpolnijo; sad njihovega dela se kaj lepo prikazuje na napredku in dobrem vspehu dotičnih podružnic.

H koncu, dragi moji, bi Vas vse rad prav prijazno naprosil, navadimo se redno in točno uradovati; ko bomo enkrat vajeni, bo nam to malenkost. Saj je vendar celo poslovanje tako razdeljeno, da na posameznega činitelja res ne pride veliko naenkrat; glavna reč je samo, da se stori, in to o pravem času. Pa ne samo podružnični odbori naj storijo svojo dolžnost in skrbijo za razširjanje društva, temveč tudi v osrednjem odboru nam manjka delavnih moči.

Stopimo pred čebelni panj; pogledjmo, kako čebelice skrbno delajo, nabirajo, prinašajo! Tako delajmo tudi mi! Naš delokrog je še velik, in mogoče je, da naše štajersko čebelarsko društvo vsako leto za 100 članov naraste, ako bomo delali: z združenimi močmi, vsi za enega, jeden za vse, točno, redno, kakor čebele!

Iv. Jurančič.

—X—

Trgovina s čebelami.

A. Žnidaršič.

Prihodnje leto bo preteklo pol stoletja odkar je naša čebela zaslula po čebelarstvu, in pol stoletja bo v nekaterih letih preteklo, odkar se je pričela izvažati izven ozkih mej svoje domovine; dovolj časa tedaj, da je dala drugorodcem izpričevalo, da se bolj izplača čebelariti z našo ko z njihovo domačo pasmo, ker ne le da jo prekaša v krotkosti in rodovitnosti, prekaša jo tudi v pridnosti, to je v donosu medu.

Vsi oni čebelarji v tujini, ki so našo čebelo spoznali, to se pravi, ki znajo pravilno izkoriščati vse njene dobre lastnosti, prejemajo od nje lepe dobičke.

Način čebelarjenja s kranjsko čebelo pa ni povsem enak onemu drugih pasem, in to je tudi vzrok, da so se marsikateremu poizkusi z našo čebelo izjalovili. Ker so pa tudi začetniki segali po kranjski čebeli in stavili svoje neuspehe njej na rovaš, je umevno, da je dobila tudi ona svoje neprijatelje. Dobila pa jih je tudi vsled tega, ker uče Švicarji, da se dá potom odbiralne vzgoje matic in trotoev domačo pasmo toliko zboljšati, da ne le doseže, temveč tudi prekosi vse druge v dobrih lastnostih, in ni tedaj treba, da gre toliko denarja za tuje čebele iz dežele.

Vzrok neprijateljstva iskati je pa tudi v tem, da se pri nas doma z razprodajo čebel ukvarjajo tudi taki ljudje, ki zelo malo o čebelarstvu razumejo in jim je le na tem, da čim več denarja zaslužijo, najsi jih tudi prejemalci zaradi slabe postrežbe preklinjajo.

Na Nemškem se je ustanovila „Zveza urednikov čebelarskega časopisja“, da trebi vse take izrodke v čebelarstvu. Vsled obilnih pritožb je črtala „Zveza“ letos naše tri rojake: Mat. Bevca iz Boh. Bistrice, Jan. Jegliča iz Begunj in Jož. Vovka z Jesenic iz liste svojih interesentov. Javno svari svoje bralce pred nakupom čebel od teh firm, ki so se izkazale nereelnim.

Ne morem soditi, v koliko je imenovana „Zveza“ opravičena do takega sramotilnega in uničevalnega postopanja, vsekakor pa je prav, da zvedo tudi naši čebelarji, kaka kazen doleti onega, ki pošilja v svet slabo blago. Mi moramo biti pravzaprav „Zvezi urednikov čebelarskega časopisja“ hvaležni, da svari svoje čitatelje pred firmami, ki nereelno postopajo, ker s tem se bode pri nas iztrebil ves oni plevel, ki dela čebelarski trgovini škodo.

Kakor pa odobrujemo postopanje, ki se javlja od strani prejemalcev naše čebele, ravno tako potrebno smatramo uvedbo enakega postopanja od naše strani, to je od strani dobaviteljev kranjske čebele, ker tudi mi vemo

povedati o naročnikih, ki nas hočejo na ta ali oni način izkoristiti, ki nam delajo neopravičene reklamacije in nepotrebno delo, samo da izžemejo iz nas kolikor je pač mogoče. Izberejo si pa izmed nas vsako leto drugega. Črna tabla za take poštenjakoviče je tedaj tudi pri nas na mestu, ker potem ne bodo mogli taki elementi v motnem ribariti. Objaviti pa je treba to našo namero tudi še po vseh tujerodnih listih, ker jim s tem pokažemo, da nastopamo z odprtim vezirjem in pa da že s tem take poštenjakoviče pred njihovimi namerami oplašimo.

Imam večletno izkušnjo z razpošiljanjem čebel; a ravno tako, kot ne bi nikomur svetoval, da začne čebelariti s premakljivim satjem tako kot sem začel jaz, ne da bi si praktično delo kje ogledal, ravno tako mu ne morem svetovati, prej pričeti razpošiljati čebele, nego se je tega kje naučil; ker s tem ne bode škode povzročil le sebi, nego tudi naši čebelarški trgovini.

Vsako leto vidimo na obzorju čebelarške trgovine pojavljati se nove firme; a jaz sem prepričan, da bodo vsi ti novi liferanti napravili tiste napake, kot smo jih napravili v začetku mi drugi. Te napake napravijo se tako gotovo, kot napravi napake oni, ki prvokrat čebele prevaža, ne da bi imel kaj izkušnje.

Odpor, ki se pojavlja proti naši čebeli, zadobiva vedno večje dimenzije. Dokaz temu je tiskanica, ki sem jo dobil na svoje naročilo inserata od „Predstojništva društva švicarskih čebelarških prijateljev v Zurichu“ in ki se glasi: „Dajemo Vam s tem v vednost, da se na željo švicarskih čebelarjev odslej ne bode več sprejemalo v „Švicarski čebelarški časopis“ inseratov, zadevajočih nakup kranjskih, italijanskih in drugih tujih čebel“. Tega ne morem verjeti, da bi vsi švicarski čebelarji kaj enakega želeli, ker vem, da jih je med njimi mnogo, ki visoko cenijo našo čebelo; a možje, ki stoje na čelu imenovanega društva, so si v glavo vtepli, da je moči vzgojiti iz domače pasme čebelo enako, če ne boljše od naše.

Da ne bodo domačinom mogli ono „žlahtno“ čebelo primerjati z našo, hočejo jih siloma odvrniti od nakupa tujih pasem. Drugače si človek ne more razlagati postopanja proti nedolžnim inseratom in cenikom, ki so dozda le povedali kje in za koliko se dobi kranjska čebela, ne pa da bi — kot bi bilo treba — razglasili po svetu njene nedosežne prednosti.

A vsak odpor povzroči protiupor; to je naraven zakon. Naša naloga bodi najti drugo pot, da odpremo švicarskim čebelarjem oči.

Župnika Weygandt in Sträuli dokazujeta, da je rujava švicarska čebela ki si jo oni kot domačo deželno pasmo prisvajajo, izšla iz križanja naše z njihovo črno čebelo. Oba trdita, da je njihova črna čebela premalo rodovitna, preobčutljiva in prelena, in da se imajo Švicarji zahvaliti naši čebeli, da imajo danes boljše pleme v deželi.

Dobe se sicer tudi med Nemci še možje, ki javno priznavajo prednosti naše pasme, a žalibog postajajo ti odkritosrčni možje vedno redkejši.

Eden teh je tudi urednik Kuchenmüller, ki opisuje v svojem časopisu razgovor z obiskovalcem njegovega čebelnjaka sledeče: „Ali se zamorejo pri tvoji metodi kranjske čebele rabiti“, vprašal me je pred nekaterimi mesci nek stari čebelarški prijatelj.

„Stari Šved, pojdi z menoj v čebelujak“, sem mu odgovoril. „Tukaj je štv. 1. Kranjsko ljudstvo, prejeto koncem marca kot preložirano ljudstvo na 14 satnikih iz kranjskega panju. Spravil sem satnike v 2 škrinjici (posebne vrste panj. Prest.) in mu dal še 4 izdelane satnike, da so bile škrinjice polne. Črez 14 dni razširil sem z dvema drugima novima škrinjecama, z umetnim satjem izpolnjenima in po zopetnih 14 dneh vzel sem rešetko ter razdelil panj v dva enaka dela. Vzdignil sem 2 škrinjici, položil na nji rešetko ter jih zopet nazaj del. Matica je bila doli v škrinjecah z umetnimi sati, ker na srednjem satu druge škrinjice sem našel zalego. Ta panj dal mi je začetkom junija, pri prvi košnji 28 funtov medu. Štv. 26, enako ljudstvo le s to razliko, da sem kranjca sam preložiral.“

Tako sem mu pokazal celo vrsto kranjskih ljudstev, s povsod enakim zadovoljujočim rezultatom.

„Kaj pa pomeni ta petetažni panj?“

„To je tudi preložiran kranjec. Spravil sem ljudstvo v eno samo normalno škrinjico, pa sem moral štiri badiške škrinjice postaviti, da sem odvrnil panj od rojenja. Rešetke nisem več imel, pa sem pustil panj delati.“

„In rezultat?“

„Zalege od vrha do tal. Medu le za potrebo. Tri lepa ljudstva se dajo napraviti iz tega panjū.“

„Tedaj si s kranjci zadovoljen?“

„O da, zelo!“ Imeli smo v juniju in juliju veliko sušo. V avgustu so imeli kranjci nad rešetko zopet polno škrinjico z medom napolnjenih satov, akoravno je bila paša zelo pičla. Jaz hvalim te kranjce!

Takih priznanj bi se dalo na tisoče nabrati.

„Bienen-Vater“, glasilo osrednjega čebelarskega društva na Dunaju, priobčuje koncem preteklega letnika pregled o delovanju društvenih opazovalnih postaj, po različnih deželah naše tostranske državne polovice.

Poročevalec je sestavil tabele, ki predočujejo različne pojave, ki vplivajo na čebelni razvitek. Navedel je kako pasmo ima vsaka postaja, koliko znaša donos i. t. d. O vseh teh točkah pa v poročilu podrobnejše razpravlja. Ne vem pa, je li prezrl, ali je namenoma opustil v poročilu čitatelje opozoriti na razliko v donosu medu med posameznimi pasmami, kajti iz tabel samih zamore razvideti le oni, ki se za to zanima.

Iz tabele 3. je razvideti, da znaša najvišji dnevni donos kranjskih čebel 380 *dkg*, nemških pa le 218 *dkg*. Najvišji donos panju v celem letu pa izkazuje tabela 4., in sicer so prinesle: kranjske čebele 38 *kg*, kranjske bastardske celo 40 *kg*, nemške pa le 30 *kg*.

To so velike razlike, vzlic temu, da je razmerje v številu panjev ugodnejše za nemško čebelo; ker opazovalnih postaj z nemško pasmo je 9, z našo pa 8.

Kaj nam je tedaj storiti, da obvarujemo našo čebelarsko trgovino pred propadanjem? Braniti se moramo! Hvala Bogu, da imamo dobrih in mnogo obrambnih sredstev.

Dejstva, ki govore v prilog naše čebele, kot so uspehi opazovalnih postaj osrednjega čebelarskega društva v Avstriji, priznanja, kakor ga je dal Kuchenmüller in ž njim sto drugih, moramo zbrati ter jih razglasiti po vsem čebelarskem svetu. Nastopati moramo proti krivicam, ki se gode naši čebeli po novincih in po onih, ki so iz lastnega interesa proti nji.

Jaz sem letos pridejal svojemu ceniku malo brošurico, kamor sem uresničil nekoliko te ideje, ki jo tukaj razvijam. Tako brošurico razpošiljam brezplačno naročnikom. A kaj more posameznik storiti! Enako brošurico bi moralo izdati društvo ter jo v stotisočih izvodih v raznih jezikih razsejati po vsem čebelarskem svetu. V tej brošurici naj bi se navajale vse reelne firme in podružnice, ki se ukvarjajo z razpečavanjem kranjske čebele. Nasvetovalo pa naj bi se vsem naročnikom, da ovadijo društvu vsako firmo, ki nereelno postopa. Društvo bi moralo zadevo preiskati ter črtati iz liste priporočenih firm one, ki nepravilno poslujejo. S tem bi pridobila naša trgovina povsem reelno bazo, in eksport bi zasegel velike dimenzije.

Ne dvomim, da bi s tako uredbo ne le z lahkoto razpečali vse panji, kar jih dežela producira, temveč tudi povzdignili ceno naše čebele; tako da ne bi bilo treba našim čebelarjem prodajati svojih čebel medarjem, da ne bi delal sprešan šmir več konkurence dobremu medu, in da ne bi bilo treba vsakemu čebelarju-trgovcu izdajati tisočake za reklamo.

V zadnji številki svojega lista piše Freudenstein, da preskrbuje kranjska dežela pol Evrope s svojimi čebelami. Ta trditev je po mojem mnenju zelo pretirana, a znala bi se uresničiti in se bo, ako ne bomo pravega časa zamudili.

Inserati naših čebelarskih trgovcev.

Fran Lakmayer.

Znano je vsakomur, da je trgovina s kranjskim čebelnim plemenom zelo razširjena.

Kdor le more, rad prodaja svetovnoznano rojivno kranjsko čebelo, posebno kdor čebelari v bližini kake železnične postaje. Da tudi ta kupčija, oziroma trgovina ne more biti slaba, je že iz tega razvidno, ker število čebelarskih trgovcev vsako leto očitvidno narašča. Kdor ne verjameš, izposodi si nekaj letnikov čebelarskih časopisov raznih narodov (zlasti severnih) in si oglej objavljene inserate na platnicah. Ponudbe so različne. Navedem le nekatere in bolj kratke kolikor mogoče dobesedno predstavljene. Inseratov tvrdke Mih. Ambrožičeve ne navajam, ker ta na dolgo in široko inseruje in razpošilja še posebej tiskane obširne cenike.

Torej evo jih nekaj:

„Podpisani priporoča v nakup svojo bogato preskrbljeno zalogo izvirnih čebelnih plemenjakov, rojev in pravih, mladih, požlahtnjenih gorenjskih matic. Ceniki na zahtevo zastoj in franko. N. N.“

„Čiste kranjske čebele: izvirni kmečki panj s satjem, zalego in medom, zelo močno čebelno ljudstvo, od katerega je možno 2—3 roje pričakovati.

I. kakovosti z do $\frac{2}{4}$ in popolnoma izdelanim satjem po 12 K, II. kakovosti od z $\frac{2}{3}$ do $\frac{3}{4}$ izdelanim satjem po 10 K — kakor tudi močne naravne roje z zabojem vred od 1. maja po 10 K ponuja in za dohod živih čebel jamči N. N.“

Sledi opozorilo, da je bila trdka odlikovana z eno častno diplomo in z 2 srebrnima kolajnama.

„Prave kranjske čebele pošilja v izvirnih panjih na 10 satnikih, zelo močne, po 14 K nefrankovano N. N. v N. Mnogo izpričeval pri roki.“

Ta inserat je zelo nejasen, ker ni povedano kako so veliki ti „izvirni panji“, kakšne sestave so in potemtakem so tudi ne more vedeti, kolika je velikost teh 10 okvirčkov ali satnikov. Kranjski kmečki panji to biti ne morejo, ker se tu ponujajo čebele na satnikih. Morda normalna nemška mera?

Nasledek te nejasnosti je, da si ne vzamejo nekateri čebelarji naročniki niti časa povprašati pri dotičnem ponujavcu in si naročijo čebele rajši pri drugem trgovcu, ki določno pove, kaj se za to ali ono svoto denarja dobi.

Beseda „izvirni panj“ pri trgovcih s kranjskimi čebelami, naj bi vselej pomenila: „kranjski kmečki panjič“, ker edino ta je na Kranjskem res „izvirni panj“. Druge panjove, ki si jih mi sami naredimo po svojem okusu in meri, so sicer tudi izvirni, a nihče ne more brez bližjih, natančnejših opisov vedeti, kakšna je ta „izvirnost“.

Glede te „pravosti“, t. j. glede nepokvarjenosti našega plemena, da namreč ni z drugim čebelnim plemenom nič namešano, vemo že tako vsi pri čem da smo! Prave kranjske čebele imajo sivkaste zadkove obročke. Kdor pa ima le take v svojem čebelnjaku, naj se oglasi! Večidel so povsod namešane z laškim plemenom, morda se tuintam kje v gorah in na samotah najde pravo nemešano kranjsko čebelno pleme.

Zato bi vsem gg. trgovcem svetoval, naj to besedo „pravi“ izpuste v svojih inseratih. Saj tudi potrebna ni, ker naročniki inozemci so že zadovoljni, da le dobijo čebele res iz Kranjskega. Da tudi naše čebelno pleme ni več popolnoma čisto in pravo, jim, razun nekaterih strokovnjakov, ni znano. Sicer pa tudi vidimo, da nekateri Korošci (glej drugi inserat „Čiste kranjske čebele“) ponujajo naše čebele in rabijo besedo „kranjske“, namesto „kranjskega plemena“.

(Dalje prih.)

— x —

Pri izkušenem čebelarju.

Jak. Virient.

Lepega zimskega jutra, ko je solnce vshajalo in krasno obsevalo snežno-bele vrhove kamniških planin, napotim se obiskat starega čebelarja Matijca, zakaj marsikaj tiči v tem izkušenem čebelarju.

O mojem prihodu so oče Matije ravno snažili vojno svetinjo, ali kakor jo sami imenujejo „kriksmedaljo“, katero imajo vedno tako čisto, kot bi bila nova; saj jo pa tudi pri vsaki priliki pripnejo na hrabre prsi.

Pravili so, koliko trpljenja jih je stala vojna svetinja leta 1859. na Laškem na kresni dan, ko so bili celih 19 ur v boju z Lahi, a nihče ni zmagal. „Že ob poltretji uri zjutraj“, — so pravili, — „je bila menaža gotova, in ravno sem prišel jesti, sedeč v travi in skledico med koleni, pa je zlodej prinesel nekega vojaka, kateri je stopil črez mene in mi zvrnil menažo. Pobral sem kosce mesa s tal ter ga pojedel, in s tem opravil kosilo za dva dneva, pa hajdi v boj! Nad 60.000 je bilo mrtvecev na obeh straneh, koliko pa še ranjencev! Kar sem videl, ni mogoče povedati, kaj takega se more le izkusiti.

Oče Matije so bili na Laškem tri leta v vojaški službi. Ker so bili že od mladih let čebelar, so si ogledali tudi laške čebele in čebelarje. Velikega števila panjev niso nikjer videli; 8, 10, največ 12 panjev. Panji so bili pokončni, okroglo izdolbeni, v premeru nekako 12 col, pokrov je bil okrogla deska; spodaj pa ni bilo nič dna. Čebele so od spodaj priletavale in kar na sate sedale. Satovje se je lahko od spodaj videlo. Panji so bili ob steni hiše postavljeni, nekako obešeni, da so čebele lahko od spodaj noter letale.

Omeniti moram, da čebelarijo oče Matije že 64 let in da so marsikaj doživeli. Pravili so, da so bile čebele pred 30 leti boljše, da se je malokatero slabo leto pripetilo.

V svojem čebelarstvu so imeli oče Matije nekoč pri čebelah grižo. Trdili so, da je bila vzrok prav slaba čebelna paša, da niso čebele v ajdovi paši prav nič dobile, le pozno so za zimo nabrale nekaj slabega medu. Bila je griža splošno pri vseh čebelarjih. Najboljši pripomoček zoper grižo, kateri gotovo čebele ozdravi, je česen. Olupi ga in stolči, potem z medom zmešaj, počasi pri ognju kuhaj, nesnago z vrha poberi in mlačno čebelam pokladaj. Ako je le toliko gorko vreme, da zamorejo čebele izleteti, se gotovo ozdravijo. To so oče Matije izkusili.

Povedali so, da jim je leta 1888. prav močen plemenjak dal prvca, potem pa črez 9 dni tri roje na en dan v presledkih ene in pol ure. Roji seveda niso bili veliki; vsak je tehtal 1 funt stare vage, a ker je bila tisto leto dobra paša, so bili vsi dobri plemenjaki.

Priporočali so, da kdor ima in more, naj o sv. Marjeti poklada čebelam na vsaka dva dni pomalem. Za to špekulativno pitanje uporabljeni med bo gotovo petkrat povrnjen, ker se o pravem času zaredi mlade čebele za glavno pašo na ajdi.

Priporočali so za plemenjake le močne panji z mlado matico in dovolj medu, saj ga čebele ne porabijo več, kot jim ga je potreba.

Opominjajo tudi, naj nikar ne kupujemo medu pri medarjih, ker ti ljudje ne gledajo na snago; kdor bo z medarskim medom pital, si bo gotovo okužil čebele, zoper to bolezen pa ni družega pripomočka kot žveplo.

Svetujem, naj bi mladi in začetni čebelarji hodili obiskavat stare čebelarje; marsikaj bi jim svetovali in jih obvarovali nesreče.

!! Čebelarški knjigi sta izšli!!

Knjigi staneta: vezani K 4—; nevezani K 3:20. — Naročila sprejema naše društvo in Blasnikova tiskarna v Ljubljani.

Dopisi.

Iz Žalca. Čebelarški knjigi Antona Janša sta prišli. Kako težko sem čakal na nji. Minil je dan za dnevom, teden za tednom, mesec za mescem, pa knjig od nikoder ni bilo. Kako dolgo je bilo to čakanje! Naposled sem jih pa vendar dočakal. Prav razveselil sem se, ko sem jih dobil v roke. Sedaj sem šele sprevidel, koliko opravila je bilo pri izdajanju, in drage volje pozabim vse prejšnje čakanje, ker je v njih tako izvrstno branje. Samo nekaj sem zastoj iskal. Rojstni kraj in njegov dom sta notri, a njegove slike ni. To me je užalostilo, ker bi gotovo marsikdo, kakor tudi jaz rad videl naslikanega tega slavnega čebelarja. Toda po toči zvoniti je prepozno. Morebiti pa „Čebelar“ prinese kdaj njegovo sliko.)*

Naj še malo pripomnim o svojem čebelarstvu. Rojev sem dobil pretečeno leto osem. Tudi enega pevca; pa kako to izvrstno dela. Seveda ima dobro matico, in tudi živeža mu ne primanjkuje, ker je dobro preskrbljen. Vzemil sem črez zimo 13 panjev, ki so vsi ostali pri življenju; tudi ni prišel nobeden ob matico. Kakor se kaže, bo letos dobra paša, ako bo šlo tako naprej, kakor dosedaj. Samo eno željo še imam, namreč, da bi hmelj, ta grenka zel, začela mediti kakor ajda, ali pa da bi se hmelj spremenil v samo ajdo, potem bo veselo čebelarjevo srce. Po tem bo krasno po tej savinjski dolini, drugače se bo pa morala ta dolina v „hmeljsko“ prekrstiti.

Kakor se sliši nameravajo ustanoviti v Celju čebelarško podružnico. Da bi se le res ustanovila, saj je treba še veliko poduka, predno se začne ljudstvo zanimati za to stroko, da ne bo sloveča savinjska dolina glede čebelarstva tako na slabem.

A. Pikl, čebelar.

Raznoterosti.

Umr! je ud čebelarškega društva g. Anton Furlan v Borovnici. Gospod mu daj sedež med čebelarji!

Prvi letošnji roj je bil dne 23. aprila v Podpeči pri Brdu. Pri letošnjem vremenu je srečnemu čebelarju čestitati, zakaj ni gotovo, da bi imeli še kje drugod priredbo v aprilu, vsaj „Čebelarju“ še ni nihče tega naznanil.

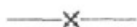
*) Je ni nikjer dobiti, drugače bi bila seveda priobčena. — Op. ured.

Končnice za panje slika prav dobro Jožef Stropnik v Škalah na Štajerskem po 30 vinarjev za kranjski panj. Meni jih je poslikal prav lepo, zato ga toplo priporočam čebelarjem. Janez Hlebčar.

Čebelni pik. — Ker sem že večkrat v „Čebelarju“ bral kako dobro sredstvo je čebelni pik proti revmatizmu, naj potrdim, da je to po moji lastni izkušnji resnica. Pred nekaj časa me je v desni roki strašansko trgalo. Več tednov nisem imel pravega počitka, in ko neko noč nisem mogel spati in sem to in ono premišljeval, se spomnim, da sem bral nekoč v našem društvenem listu nekaj o čebelnem piku, kako pomaga proti taki bolezni, kakršna je mučila mene. Seveda si nisem mogel natančno domisliti, kako se zdravi s pikom, zakaj prej sem bil zdrav in nisem tako natančno bral. Drugo jutro poiščem dotične številke „Čebelarja“ in takoj nastavim 8 žel. Prijel sem z levo roko čebelo za čebelo, jih pritisnil zaporedoma po desni roki, izdrl črez nekaj minut žela, in razun običajnih bolečin kmalu začutim, kako postaja vsa roka prijetno gorka. To sem ponovil še parkrat in od tedaj ne čutim niti najmanje bolečine v roki. Zatorej priporočam čebelni pik proti trganju kot najbolje zdravilo. Matevž Ploj, čebelar.

Čebelarstvo po svetu. Leta 1895. je imela Francoska 1,615.061 panjev in je dobila iz njih 7,995.314 kg medu v vrednosti 11,006.038 K, računa je kilogram samo po K 138. Voska pa je dobila 2,208.357 kg v vrednosti 4,208.213 K. — Srbija je imela leta 1900. panjev 172.400 proti 167.765 v letu 1895. V Srbiji niso mogli vzdržati čebelarskega lista in društva.

Amerikanski čebelarski list „Gleanings“ izhaja v 22.000 iztisih. V tolikih izvodih bo izhajal „Slovenski Čebelar“ leta 9999!

Poročilo o občnem zboru

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva v Ljubljani“.

Poroča tajnik Avgust Bukovic.

(Konec.)

Gospod profesor Jarc je stavil predlog, naj društvo založi reklamne letake, ki naj opozarjajo občinstvo na dobroto in korist pravega medu ter na kakovost medu, ki ga prodajajo medarji. Letaki naj se tiskajo še pred Veliko nočjo, zakaj ravno za praznike se potrebuje največ medu.

Gospod Jurančič je podpiral ta predlog in naznanil, da ima gospod učitelj Bezjak že sestavljeno besedilo za letake, ki bodo hkrati lahko za zavijanje steklenic za med.

Tajnik je opozoril, da naj bo besedilo letakov kratko in jedrnato, sicer ga nihče ne bo bral.

Gospod Žnideršič je pripomnil, da se na Kranjskem pričebelari premalo takega medu, ki bi bil za prodajo v steklenicah. Reklame za med vsled tega ne kaže delati.

Gospod Kurbus je predlagal, naj društvo založi steklenice za med in etikete za steklenice. — Oba predloga (predlog g. Jarca in Kurbusa) sta bila sprejeta in odkazana odboru v izvršitev.

Sprejet je bil tudi predlog gospoda Žontarja, naj se naprosi železniško ministrstvo, da opozori svoje uslužbence, da lepše ravnaajo s čebelami, ki se pošiljajo v tujino.

Sedaj je zbor pretresaval vprašanje, ali naj se kranjskemu panju določi enotna mera ali ne. To vprašanje je sprožil g. nadučitelj Humek. Ker se je takoj oglasilo mnogo zborovalcev, ki so bili proti predlogu, drugi zopet za predlog, se je rešitev te zadeve poverila odboru.

Na predlog gosp. Virienta se je sklenilo, da naj „Čebelar“ objavlja imena umrlih članov, ki naj imajo vsaj na tem mestu skromen spomenik.

Sledila je precej viharina razprava zaradi „Slovenskega Čebelarja“. Tajnik je bil mnenja, da vsebina lista ne odgovarja potrebi naših čebelarjev, ki so večinoma kmetje in čebelarijo v naših domačih panjih. Da bo list boljši, naj zbor izvoli iz srede odbora poseben redakcijski odsek, ki naj preskrbuje „Čebelarja“ z dobrimi članki in ilustracijami.

Gospod Kurbus je zagovarjal list, ki je po njegovem mnenju mnogo boljši od raznih nemških listov. Ravno to je trdil g. Črnagoj.

Gospod urednik, ogorčen vsled tajnikovih izvajanj, je iz 2. številke „Čebelarja“ dokazoval, da je vsebina lista izvrstna. Zavaroval se je proti temu, da se take zadeve vlačijo pred občni zbor, a končno je bil na predlog gospoda predsednika Pirca vendarle sprejet predlog tajnika Bukovca.

Dnevni red je bil s tem končan in g. predsednik je zaključil zborovanje.

— x —

Listnica uredništva.

Poročila od občnih zborov podružnic so morala zaostati. Če bo dopuščal prostor jih priobčimo polagoma. — Gosp. P. J. v K.: Knjigi se Vam dpošljeta iz Blasnikove tiskarne v Ljubljani. Najkrajša pot je, de se Janševi knjigi sploh kar v Blasnikovi tiskarni naročajo.

K prestopu iz samskega v — dal Bog — vedno blaženi zakonski stan

gospoda I. N. Babnika,

blagajnika čebelarskega društva in sotrudnika „Čebelarja“, krepki

„Na zdar“!

Uredništvo.

Mala naznanila.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le dvakrat v letu.

Kdor ima kako lepo sliko kakega uljnjaka in jo lahko pogreša, se prosi, da jo pošlje Franu Lakmayer-ju, župniku pri Sv. Joštu nad Vrhniko, Kranjsko. Če bo porabna, se bo natisnila v čebelarški knjigi, ki jo namerava izdati Družba sv. Mohorja.

35 plemenjakov proda Matevž Pintar pri Sv. Duhu št. 22, pošta Škofja Loka. Cena po dogovoru.

5 škafov zanesljivega pitanca, kg po 1 K 30 h, in **60 panjev s satniki nemške normalne mere**, panj po 12 K, proda Martin Proj v Pevni pri Škofji Loki.

Skončnice slika podobar Ivan Pue v Škofji Loki. Od skončnice se računi 60 h. Delo je umetniško, motivi slik pristno kranjski!

Izvrsten pitanec, kg po 1 K 30 h, prodaja čebelar Jernej Logonder v Pevni št. 13, pošta Škofja Loka.

Seme facelije prodaja Jakob Babnik v Zg. Šiški pri Ljubljani po 1 K 40 h kg.

Več plemenjakov v kranjskih panjih, cena po dogovoru, in **100 kg pitanca** po 1 K 20 h proda Ivan Eržen, Cerklje (Gorenjsko).

Med v škalih po 1 K 40 h, v satovju po 1 K 60 h proda Štefan Homan, vas Suha št. 30, pošta Škofjaloka.

Čebelarstva podružnica v Gorjah prodaja **plemenjake**. Cena po dogovoru. **Polda, tajnik.** 280 kg **iztočenega medu** po 1 K 20 h, 5 kg s posodo vred 7 K prodaja Jakob Lubeč, Formin, pošta Možganjci, nize Ptuja.

Naznanilo.

Ker sem se odločil **izdelovati umetne medstene** za vse ude »Slovenskega čebelarskega društva«, in mi je društvo odstopilo v ta namen stiskalnico, naj blagovolijo vzeti društveniki sledeče na znanje: Vsak naj pošlje vosek franko, priloži zraven pošto spremnico za nazaj in svoj natančni naslov, da ne bo kje kake sitnosti na poštah. Od kilograma računim 20 vinarjev; za zavijanje naj doda vsak še 20 vinarjev, da se bo vsakemu dobro zavilo, da se kaj ne pokvari. Razpošiljal bom edem vsak ponedeljek. Trudil se bom, da dobi vsak umetne medstene iz svojega voska, ki ga pošlje.

S spoštovanjem

Andrej Pikel,

vas **Spodnja Ložnica**, pošta **Žalec**, Savinjska dolina.

Karol Piotrovski

Ljubljana,

Sv. Petra cesta št. 32 (Levčeva hiša).

Izdeluje **kilne pasove, mošnjice za mode. Pasovi za težke kile, moških in žensk**, so tako narejeni, da jih vsakdo nosi brez težav, ker ne tišče. — Cene so zmjerne, blago trpežno, postrežba poštna.

Zaloga kirurških priprav iz gumija.

Vse poprave po najnižjih cenah.

Posebno se priporočam gg. okrožnim zdravnikom, in jih uljudno vabim, da si ogledajo moje podjetje, kjer se dobe vsi moderni kirurški in medicinski instrumenti in aparati.

Semena rdeče detelje (inkarnat), esparsete, facelije,
ranjak ali uročnik (Tannen- oder Wundklee)

zelo meduonosne cvetlice prodaja

J. KORDIN v LJUBLJANI.

Čebelarским društvom in čebelarjem

priporočam

škatljice za razpošiljanje matic po pošti

kakor tudi

lipove remelce za satnike

===== po najnižji ceni. =====

Jakob Žumer

Gorje — Gorenjsko.

mizarstvo s stroji.

Gorje — Gorenjsko.

===== **148. odlikovana** =====

prva in največja gorenjska trgovina s čebelami

M. Ambrožič

v Mojstrani na Gorenjskem

prodaja

umetno satje

iz garantirano čistega čebelnega voska, kilogram
po 4 K 70 h. Mera naj se blagovoli naznaniti v
centimetrih. Zavoj se ne zaračuni!

Prodajajo se tudi

prazni, podolžni Ambrožičevi panji

natančno in trpežno izdelani, s 17 satniki nemške normalne mere ali pa dunajske društvene
mere, zadaj z okencem; odpirajo se od zgoraj, spredaj in zadaj. Cena panju 6 K, s poslikano
skončnico 7 K.

=====

Udnina (2 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravnistvu „Slovenskega
Čebelarja“ v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku „Slovenskega
Čebelarja“ Fr. Rojnu, nadučitelju v Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Mihael Rožanec — Lastnik „Slovensko čebelarско društvo“.

Tisk J. Blasnika naslednikov v Ljubljani